

Mulțămită la colinzi.

Hăi ficiori frați
 Aveți gură de a mulțumi,
 Că ne-a dăruit jugănu gazdă
 Cu'n colac de grâu frumos,
 Să-l cuprindeți cu toții bucurosi.

Hai mulțam mare! (Strigă toți feciorii).

Cu'n dar, cu al doilea dar,
 Cu o spată de porc,
 Dar nouă nu ni-se pare,
 Că-i spată de porc,
 Că ni-se pare, că-i porcu 'ntreg.

Hai mulțam mare!

Cu'n dar, cu al doilea dar
 Și cu a' trilea dar
 Cu 10 mii de galbini (10 cruceri).
 De unde Dumnealui
 A luat cu mâna,
 Să-l deie Dumnezeu cu mia și suta.

Hai mulțam mare!

Șoroștin.

Dr. I. BIANU.

Ploaia în credințele poporului.

Credințele referitoare la formarea ploii sunt variate. Aproape zilnic a constatat, că dacă negura se ridică în sus și nu se așază pe văi, de regulă urmează ploi. Era firesc deci, ca să creadă, că ploaia se formează din negurile, ce se ridică de pe pământ, rîuri și isvoare. Și după ce norul de ploaie nu se ivește totdeauna deodată cu dispariția negurii, urma să caute o explicare, că oare negura până se ivește norul, unde e? Explicarea o dă credința în atotputernicia lui Dumnezeu, care cârmuiește toate: negurile se ridică în ceriu la Dumnezeu, iar Dumnezeu sloboade norii din ceriu, — cari sunt ca o țesetură (vezi la nori) — și în aceștia așază negurile, pe cari apoi le lasă pe pământ ca ploaie, ca mană cerească¹⁾. Că în adevăr

¹⁾ Al. Hărșan din Gledin; V. Lațiu din Crăciunelu de jos.